

en Gang — det ske hurtigt — Dokumenterne i denne Sag fremkommer. Angaaende selve denne Mission vilde den højtærede Minister aflægge for Tinget et Vidnesbyrd om, at han havde deltaget i den med den bedste Samvittighed. Jeg tror nu ikke, at det ved den højtærede Ministers Bemærkninger lykkedes den højtærede Minister at bringe nogen Overensstemmelse mellem denne fantastiske Episode og Ministerens nuværende paa den mest nøgterne Bedømmelse af Stillingen grundede Politik og politiske Taler. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at man kunde dog ikke Dagen efter, at man selv havde fremkaldt en Afstemning dernede, slaa Haanden af Mellemslesvigerne. Nu skal jeg gøre opmærksom paa, at det var Mellemslesvigerne, som havde ønsket een Ting. Mellemslesvigerne havde ønsket, at man i Paris skulde fremsætte deres Ønsker om at faa Lejlighed til ved en Afstemning at udøve Selvbestemmelsesretten. Dette mellem-slesvigske Ønske blev bragt frem af Regeringen til Paris. Det blev imødekommet i Fredstraktaten, og denne Afstemning fandt derefter Sted. Selvbestemmelsesretten blev udøvet, og dens Resultat var saa klart, at Afgørelsen dermed var truffet. Udover dette kunde den højtærede Regering da ikke have nogen anden Forpligtelse overfor de danske Mellemslesviger end den, der havde været til Stede, enten de havde faaet Afstemningen efter Fredstraktaten eller ikke, nemlig at yde dem Støtte som Danske. Men den Politik, som den højtærede Udenrigsminister gik ind i — han er jo ikke Ophavsmanden til den, men forefandt den; den var jo lavet af den højtærede Statsminister —, er det mig efter hans nuværende Udtalelser stadig en Gaade, at han gik ind i. Denne Politik gik ud paa at understøtte Mellemslesvigerne i deres Forsøg paa at opnaa noget udenfor Fredstraktaten, noget udover den. Den højtærede Udenrigsminister sagde, at Regeringen sympatiserede med deres Ønsker. Ja, det er dog kun den halve Sandhed; thi saaledes som Sagen har været fremstillet, har man hidtil ikke kunnet tro, at den høje Regering sympatiserede helt med deres Ønsker. Mellemslesvigerne drog til Paris for at anmode om, at Afstemningen maatte blive tilside-sat, og at Flensborg maatte blive indlemmet i Danmark trods Afstemningens Resultat. Om dette Forhold har den højtærede Regering tidligere tilkendegivet, at den ikke vilde fremføre eller deltage i dette Ønske,

men naar dernæst den højtærede Minister siger, at Regeringen kunde ikke gøre sig til Parthaver i Foretagendet, er dette jo en aldeles utilfredsstillende Forklaring paa det, som er foregaaet. Thi ved at medgive dem en delegeret, en særlig Regeringsudsending, gjorde Regeringen sig jo netop til Parthaver i Foretagendet, og det, som den høje Regering nu opfordrer Rigsdagen til, er det, at Rigsdagen ogsaa skal være Parthaver i Foretagendet, og det, vi fra vor Side for vort Vedkommende erklærer ved vort Ændringsforslag, er dette, at vi vil ikke være Parthavere i dette Foretagende. Naar den højtærede Minister siger, at Regeringen ikke kunde gøre sig til Parthaver i Foretagendet, siger han maaske derved til de besynderlige Udtalelser, som er fremkommet om hele dette Forhold, at Regeringen halvt vidste, hvad Mellemslesvigerne vilde fremsætte, og halvt ikke vidste det, ikke kendte, hvad det var for Planer, men ikke des mindre medgav dem en delegeret til at støtte dem. Det er jo en Stilling til hele denne Sag, som viser, hvad det er for en underlig og mystisk Affære, den høje Regering dér har været inde i. Den højtærede Udenrigsminister siger, at man kunde maaske sige, at man kunde forudse det negative Resultat, og han tilføjer som den Skeptiker, han aabenbart er: Maaske, maaske ikke. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Udenrigsminister ved denne Vending: Maaske, maaske ikke, har villet sige: Jeg, Udenrigsministeren, jeg har maaske nok forudsagt det negative Resultat, men min Sidemand, Statsministeren, har maaske ikke forudset det. Jeg tror, at den højtærede Udenrigsminister overfor det, som her foreligger, vilde have staaet klarere, hvis han ligefrem havde indrømmet, at det negative Resultat maatte forudses. Det var saamænd ikke, fordi vi er i Besiddelse af nogen særlig Spaadoms-evne, at vi med saa stor Sikkerhed kunde forudsige det negative Resultat, men det var, fordi der slet ikke behøvedes andet end et ingenlunde indtrængende Kendskab til den europæiske Situation, men blot almindelig Viden derom og blot et almindeligt Kendskab til Fredstraktaten. Naar man havde disse to Ting, kunde man med Sikkerhed forudse det negative Resultat af dette Forehavende. Den højtærede Udenrigsminister førte saa til sidst Sagen ind paa følgende Spor: Det, som han har villet tilsikre, har egentlig været af pædagogisk Art. Han har villet lade Mellemslesvigerne selv erfare, at det var umuligt at